

Upozorňujeme, že verzia tejto stránky v pôvodnom jazyku [de](#) bola nedávno zmenená. Na preklade zobrazenej jazykovej verzie v súčasnosti pracujeme.

[nemčina](#)

Swipe to change

Rodičovská zodpovednosť – opatrovnícke právo a právo na styk s dieťaťom

Rakúsko

1 Čo v praxi znamená právny pojem „rodičovské práva a povinnosti“? Aké sú práva a povinnosti nositeľa rodičovskej zodpovednosti?

Osobná starostlivosť (rodičovské práva a povinnosti) je povinnosťou a právom rodičov. Zahŕňa starostlivosť a výchovu, správu majetku a zastupovanie dieťaťa, ako aj iné záležitosti (§ 158 všeobecného občianskeho zákonníka – ABGB).

Starostlivosť o maloleté dieťa zhrňa podľa § 160 ABGB najmä vnímanie telesných záujmov dieťaťa a zdravia, ako aj priamy dohľad, výchovu, najmä rozvoj telesných, duševných a charakterových síl, podporu daností, schopností, dispozícií a možností rozvoja dieťaťa a aj jeho vzdelávanie v škole a povolani.

K starostlivosti sa radí aj lekárske ošetrovanie detí, k výchove stanovenie pobytu dieťaťa (§ 162 ABGB), teda aj rozhodnutie o ceste do zahraničia, ako aj výber školy alebo voľba a zmena náboženstva. Prejavom rodičovských práv je tiež právo dať dieťaťu krstné meno.

K správe majetku dieťaťa patrí napríklad disponovanie výživným dieťaťa (stanovenie a jeho zmena, prijatie potvrdenia, vymáhanie, použitie). § 164 ABGB stanovuje, že rodičia musia spravovať majetok dieťaťa so starostlivosťou riadnych rodičov.

Zákonným zastupovaním sa rozumie oprávnenie a povinnosť vykonávať za dieťa právne úkony. Zahŕňajú tie úkony zastupovania v mene dieťaťa, ktoré dieťa priamo oprávňuje alebo zaväzujú, ako aj udeľovanie súhlasu. Zákonné zastupovanie sa môže vzťahovať na starostlivosť a výchovu, ako aj na správu majetku ako „vonkajší prejav“ týchto záležitostí (napr. uzatvorenie zmluvy o ošetrovaní lekárom, súhlas s liečbou dieťaťa), v protiklade voči skutočnému vykonávaniu týchto úloh ako „vnútornému prejavu“ (napr. podávanie liekov, prebaľovanie kojencu alebo dozor nad vybavovaním školských úloh). Existuje však aj zákonné zastúpenie mimo týchto oblastí („čisto“ zákonné zastupovanie), napríklad zmena mena, štátnej príslušnosti, uznanie mimomanželského otcovstva alebo iné záležitosti pri vykonávaní osobných práv dieťaťa.

2 Kto má spravidla rodičovské práva a povinnosti voči dieťaťu?

V prípade detí, ktoré sa narodili počas existencie manželstva, alebo v prípade dodatočne uzatvoreného manželstva rodičov prináleží osobná starostlivosť v princípe oboj rodičom (§ 177 ods. 1 ABGB). Pre dieťa, ktoré sa nenarodilo počas existencie manželstva, prechádza osobná starostlivosť zo zákona iba na matku (§ 177 ods. 2 prvá veta ABGB).

Podľa § 177 ods. 2 druhá veta ABGB môžu nezosobášení rodičia pred matričným úradníkom osobne za súčasnej prítomnosti po poučení o právnych následkoch jednorazovo stanoviť, že sú osobnou starostlivosťou poverení obaja, pokiaľ osobná starostlivosť už nie je stanovená súdom. Pokiaľ rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, musia sa dohodnúť na tom, u ktorého rodiča má byť dieťaťu poskytovaná hlavná starostlivosť. Alternatívne môžu rodičia okrem toho uzatvoriť dohodu pred súdom resp. ju súdu predložiť (§ 177 ods. 3 ABGB). Napokon, osobnou starostlivosťou môže oboch rodičom poveriť aj súd (§ 180 ods. 2 ABGB).

Spoločná starostlivosť môže byť znovu ukončená iba súdnym rozhodnutím. Súd sa musí snažiť dosiahnuť zmierlivú dohodu. Ak sa to nepodarí, osobnou starostlivosťou poverí iba jedného rodiča alebo naďalej oboch spoločne (§ 180 ABGB). V prípade, že sú osobnou starostlivosťou poverení obaja rodičia, musí súd tiež stanoviť, v ktorej domácnosti bude dieťaťu poskytovaná hlavná starostlivosť. Pri týchto rozhodnutiach je hlavným kritériom záujem dieťaťa. Ak je osobnou starostlivosťou poverený iba jeden rodič, druhému rodičovi prináleží právo na osobný kontakt s dieťaťom a právo byť informovaný, právo na vyjadrenie a právo zastupovať dieťa podľa § 189 ABGB.

3 Ak rodičia nie sú schopní alebo ochotní vykonávať rodičovské práva a povinnosti voči svojim deťom, môže tým byť namiesto nich poverená iná osoba?

Ak je oboj rodičom zabránené vykonávať osobnú starostlivosť, súd rozhodne o tom, ktorý pár starých rodičov (resp. subsidiárne ktorý starý rodič) alebo ktorý pestúnsky pár (resp. ktorý pestún) má byť osobnou starostlivosťou poverený. Pokiaľ sú do osobnej starostlivosti zaangažovaní starí rodičia alebo pestúni, vo všeobecnosti má, pokiaľ záujem dieťaťa neprikazuje inak, pár prednosť voči jednotlivému starému rodičovi (pestúnovi). Pokiaľ je oboj rodičom zabránené vykonávať osobnú starostlivosť v rovnakej čiastkovej oblasti, analogicky to platí pre túto čiastkovú oblasť. Rozhodujúcim kritériom pre poverenie osobnou starostlivosťou je záujem dieťaťa.

Pokiaľ je vo výkone osobnej starostlivosti zabránené rodičovi s výlučným právom na osobnú starostlivosť, súd rozhodne o tom, či má osobná starostlivosť ďalej prináležať úplne alebo čiastočne inému rodičovi alebo inému páru starých rodičov resp. starému rodičovi alebo pestúnskemu páru (pestúnovi). Druhý rodič má však prednosť pred starými rodičmi a pestúnmi, ak je uňho zaručený záujem dieťaťa.

Ak do úvahy neprichádzajú rodičia, starí rodičia ani pestúni, je stanovené, že osobnou starostlivosťou môže byť poverená iná vhodná osoba (§ 204 ABGB). Pre výber osoby je rozhodujúcim záujem dieťaťa; jeho želania a želania rodičov musia byť príslušne zohľadnené (§ 205 ods. 1 ABGB). Do úvahy prichádzajú primárne príbuzní a sekundárne iné blízke osoby alebo nakoniec iné vhodné osoby, medzi iným nositelia pomoci pre deti a mládež (§ 209 ABGB).

4 Ako sa ustanovujú budúce rodičovské práva a povinnosti v prípade, že sa rodičia rozvedú alebo žijú oddelene?

Po rozvede alebo vyhlásení manželstva za neplatné zostáva spoločná osobná starostlivosť zachovaná. Rodičia však musia, ak chcú ponechať osobnú starostlivosť oboch ako pri existujúcom manželstve, preložiť súdu v rámci primeranej lehoty dohodu o tom, u ktorého z nich sa dieťa zdržiava hlavne. Súd musí túto dohodu schváliť, pokiaľ zodpovedá záujmu dieťaťa. Nepripustná je úprava starostlivosti oboch v tom zmysle, že jednému rodičovi prináleží iba starostlivosť a výchova dieťaťa, druhému iba správa majetku a zastupovanie dieťaťa; rodičovi, u ktorého sa dieťa zdržiava hlavne, musí prináležať plná osobná starostlivosť. Ak takáto dohoda nevznikne v primeranej lehote po zrušení manželstva alebo ak nezodpovedá záujmu dieťaťa, súd musí, aj pokiaľ sa zmierlivú dohodu, na dosiahnutie ktorej je v prípade potreby zapojená mediácia, získať nepodarí, rozhodnúť o tom, ktorý rodič má byť v budúcnosti poverený výlučnou osobnou starostlivosťou.

Rodičia sa tiež môžu dohodnúť, že osobná starostlivosť má zostať po zrušení manželstva iba jednému z rodičov. Dohoda o tom, u ktorého z nich sa bude dieťa zdržovať hlavne, v takom prípade jednoznačne nie je potrebná. Uvedené platí nie len v prípade zrušenia manželstva, ale aj vtedy, ak rodičia maloletého dieťaťa síce ešte sú zosobášení, ale žijú trvale oddelene. V tomto prípade rozhodne súd, ale iba na žiadosť rodiča.

V prípade rozchodu životných partnerov platí, čo už bolo uvedené o osobnej starostlivosti pri zrušení manželstva rodičov. Rodičia nemanželského dieťaťa preto môžu byť za predpokladu dohody o pobyte, ktorá zodpovedá záujmu dieťaťa, poverení osobnou starostlivosťou spoločne, pokiaľ bola zrušená spoločná domácnosť, ale aj vtedy, ak taká nikdy neexistovala.

5 Ak rodičia uzatvoria dohodu týkajúcu sa rodičovských práv a povinností, aké formality musia dodržať, aby bola dohoda právne záväzná?

Pozri otázku 4.

6 Ak rodičia nedospejú k dohode o rodičovských právach a povinnostiach, ako inak môžu tento problém mimosúdne riešiť?

Rodičia sa môžu na účel poradenstva obrátiť na pomoc deťom a mládeži (rodinné poradenstvo) alebo na súkromné organizácie pomoci. Prípadne môžu rodičia navštíviť organizácie pre mediáciu, párové, manželské alebo iné poradenstvo.

7 Ak pôjdu rodičia na súd, o akých záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa môže sudca rozhodnúť?

Z úradnej moci môže sudca pre záležitosti opatrovníctva zahájiť konanie alebo rozhodnúť iba v oblasti osobnej starostlivosti a práva na styk s dieťaťom. V prípade akútneho ohrozenia záujmov dieťaťa musí byť informovaný nositeľ pomoci pre deti a mládež, ktorý môže v prípade nebezpečenstva prijať príslušné opatrenia, až po odňatie osobnej starostlivosti.

Výživné na dieťa nemôže byť stanovené z úradnej moci, ale iba na návrh zákonného zástupcu v prípade maloletých alebo nezaopatreného dospelého.

Výživné na dieťa sa uplatňuje v nesporovom konaní, platí to aj pre plnoleté deti. Funkčne príslušným je súdny úradník alebo súdna úradníčka.

8 Ak súd rozhodne o tom, že dieťa zverí do starostlivosti iba jednému z rodičov, znamená to, že môže rozhodovať o všetkých záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa bez toho, aby sa najskôr poradil s druhým rodičom?

Rodič, ktorý nie je poverený osobnou starostlivosťou, má voči osobe, ktorá je poverená osobnou starostlivosťou, právo, byť včas informovaný o dôležitých záležitostiach, ktoré sa týkajú dieťaťa, a o zamýšľaných opatreniach, ktoré si v prípade spoločnej osobnej starostlivosti vyžadujú kolektívne zastúpenie (§ 167 ods. 2 a 3 ABGB) a vyjadriť sa k nim (právo na informácie a vyjadrenie). Vyjadrenie musí byť zohľadnené, ak v ňom vyjadrené želanie lepšie zodpovedá záujmu dieťaťa. Tieto práva sa vzťahujú aj na menej dôležité záležitosti (pokiaľ nejde iba o jednoduché záležitosti každodenného života), ak sa napriek pripravenosti rodiča, ktorý nie je poverený osobnou starostlivosťou, žiadny pravidelný kontakt s dieťaťom neuskutočňuje, pretože napríklad nie je možný z dôvodu životných okolností alebo pretože dieťa kontakt odmietne (§ 189 ods. 3 ABGB).

Ak si rodič poverený osobnou starostlivosťou tieto povinnosti trvale neplní, súd môže na návrh, v prípade ohrozenia záujmu dieťaťa však aj z úradnej moci, prijať primerané opatrenia (§ 189 ods. 4 ABGB). Súd môže nedbanlivému rodičovi napríklad uložiť konkrétne úlohy alebo rodiča, ktorému nie je zverená osobná starostlivosť, zmocniť, aby sa sám informoval u lekára alebo v škole. Ak rodič, ktorému bola zverená osobná starostlivosť, svojím správaním ohrozuje záujem dieťaťa, prichádza do úvahy aj čiastočné alebo úplné odňatie osobnej starostlivosti podľa § 181 ABGB.

Právo na informácie a vyjadrenie môžu byť súdom obmedzené alebo odňaté, ak ich výkon vážne ohrozuje záujem dieťaťa. To isté platí, ak ich oprávnená osoba vykonáva zneužívajúc alebo spôsobom, ktorý nie je pre druhého rodiča únosný. Okrem toho odpadajú, ak samotný oprávnený rodič kontakt s dieťaťom bezdôvodne odmietne (§ 189 ods. 2 ABGB).

Osobná starostlivosť sa vždy vykonáva tak, že sa čo najviac vyhovie záujmu dieťaťa. Pri posudzovaní záujmu dieťaťa sa musia zohľadniť osobnosť dieťaťa a jeho potreby, najmä vohy, schopnosti, sklony a možnosti rozvoja, a tiež životné pomery rodičov.

Všetky osoby poverené osobnou starostlivosťou (rodičia, starí rodičia, iné osoby poverené osobnou starostlivosťou) ako aj osoby, ktoré majú voči dieťaťu iné práva a povinnosti (napr. právo kontaktu), majú na účel ochrany záujmov dieťaťa opomenúť všetko, čo poškodzuje vzťah dieťaťa k iným osobám, ktorým prináležia práva a povinnosti voči dieťaťu, alebo čo by mohlo sťažovať výkon ich úloh (príkaz dobrého správania, § 159 ABGB).

9 Ak súd rozhodne, že dieťa má byť zverené do opateru obidvoch rodičov, čo to znamená v praxi?

Pre zákonné zastúpenie existuje zásada výlučného zastupovania, to znamená, že každý rodič je oprávnený a povinný zastupovať dieťa. Jeho právny úkon je právne účinný aj vtedy, ak s tým druhý rodič nesúhlasí (§ 167 ods. 1 ABGB). Súhlas oboch rodičov oprávnených zastupovaním je stanovený iba v prípadoch taxatívne menovaných v § 167 ods. 2 ABGB (napr.: zmena krstného mena alebo priezviska, prijatie a zmena náboženského vyznania, odovzdanie do cudzej starostlivosti atď.).

Pre úkony zastupovania a udeľovanie súhlasu v majetkových záležitostiach, ktoré nepodliehajú riadnemu obchodnému podniku, je potrebný súhlas druhého rodiča oprávneného k zákonnému zastupovaniu a súdne povolenie (§ 167 ods. 3 ABGB). Patria sem napríklad: predaj a zaťaženie nehnuteľností, zrieknutie sa dedičského práva, bezpodmienečné prijatie alebo odmietnutie dedičstva, prijatie daru spojeného so zaťažením.

V občianskoprávných konaniach je každý rodič oprávnený aj k samostatnému zastupovaniu dieťaťa. Pokiaľ sa o tom rodičia nedohodnú alebo súd neurčil jedného z nich alebo tretiu osobu ako zástupcu, je zástupcom rodič, ktorý stanovil prvý procesný úkon (§ 169 ABGB). Rodičia pritom musia dodržiavať príkaz dobrého správania (pozri otázku 9).

10 Na ktorý súd alebo orgán sa mám obrátiť, ak chcem podať žiadosť o priznanie rodičovských práv a povinností? Aké postupy musím dodržať a aké dokumenty je potrebné k žiadosti pripojiť?

Podľa § 109 zákona o súdnej príslušnosti (Jurisdiktionnorm – JN) je príslušným okresný súd (Bezirksgericht), v ktorého obvode má maloletý svoj obvyklý pobyt, v prípade neexistencie takéhoto pobytu na vnútroštátnom území, má svoj (obyčajný skutočný) pobyt. Ak pobyt na vnútroštátnom území chýba, príslušným je súd, v ktorého obvode má rodič svoj obvyklý pobyt, inak okresný súd vnútorné mesto Viedeň (Bezirksgericht Innere Stadt Wien). V protiklade voči (obyčajnému) pobytu je obvyklý pobyt pravidelne závislý od určitej doby a stálosti (približne šesť mesiacov).

Návrh na prenesenie výlučnej osobnej starostlivosti alebo účasti na osobnej starostlivosť je možné podať poštou alebo ústne do zápisnice počas tzv.

„úradných dní“ (minimálne raz týždenne väčšinou v utorok doobeda) na príslušnom okresnom súde. Strany sa nemusia nechať zastupovať advokátom, ak sa ale nechať zastupovať chcú, smú si zvoliť iba jedného advokáta (relatívna povinnosť advokáta; § 101 ods. 1 zákona o nesporových konaniach – AußStrG).

Podania musia obsahovať označenie veci, mená a priezviská a adresu intervenujúceho, jeho zástupcu, ak je to potrebné, mená a adresy jemu známych iných strán, vo veciach osobného stavu okrem toho aj dátum a miesto narodenia a štátnu príslušnosť strán (§ 10 ods. 3 AußStrG).

Ak podanie vykazuje formálnu alebo obsahovú chybu, ktorá bráni ďalším krokom konania, súd ho nesmie hneď odmietnuť alebo zamietnuť, ale najskôr sa pokúsiť o nápravu (§ 10 ods. 4 AußStrG).

11 Aký postup sa uplatňuje v týchto prípadoch? Je k dispozícii mimoriadne konanie v naliehavých prípadoch?

Uplatňuje sa nesporové konanie podľa zákona o nesporových konaniach (AußStrG).

Podľa záujmu dieťaťa musí súd priznať alebo odobrať osobnú starostlivosť a výkon práva na osobný kontakt, na účel zachovania spoľahlivých kontaktov a vytvorenia právnej jednoznačnosti, aj predbežne v rámci zrýchleného konania. Potrebné to môže byť najmä po zrušení manželstva a spoločnej domácnosti rodičov (§ 180 ods. 1 č 1 ABGB). Toto rozhodnutie je predbežne záväzná a vykonateľná, pokiaľ to súd nevyvlúči.

12 Môžem získať právnu pomoc na pokrytie trov konania?

V občianskom konaní sa podľa §§ 63 až 73 Občianskeho súdneho poriadku (Zivilprozessordnung – ZPO) na návrh poskytuje procesná pomoc (príspevok na náhradu súdnych nákladov), pokiaľ strana nie je schopná pokryť náklady na vedenie konania bez ukrátenia na potrebnom výživnom. Podľa § 7 ods. 1 AußStrG sa tieto ustanovenia analogicky uplatňujú v nesporových konaniach (ako napríklad v konaniach o výživnom na deti).

Potrebné výživné sa abstraktne nachádza medzi štatistickým priemerným príjmom nesamostatne zárobkovo činnnej osoby a existenčným minimom. Za ukrátenie sa považuje vtedy, ak by strana a jej nezaopatrená rodina neboli schopní viesť ani skromný život, pričom musia byť zohľadnené zhodnotiteľný majetok a možnosť počas dlhšej doby konania našetriť úspory. Možná je aj pomoc pre časť konania.

Procesná pomoc sa schvaľuje iba vtedy, pokiaľ sa zamýšľané vymáhanie práva alebo právna obhajoba nejavia zjavne svojvoľné alebo bezvýchľadné.

Procesnú pomoc je možné poskytnúť fyzickým, ako aj právnickým osobám. Štátna príslušnosť strany nie je dôležitá.

Procesná pomoc zahŕňa najmä predbežné oslobodenie od úhrady súdnych poplatkov, svedočného, znalečného, tlmočného, ale aj cestovných nákladov strany, ak je jej osobná prítomnosť potrebná. Pokiaľ je zastúpenie advokátom zákonom predpísané (napríklad pri sporoch s hodnotou viac ako 5.000 EUR alebo v konaní pred krajskými súdmi) alebo pokiaľ sa to vzhľadom na situáciu prípadu javí ako potrebné, priberie sa predbežne bezodplatne rakúsky advokát. Činnosť advokáta zahŕňa aj právne poradenstvo pred procesom z hľadiska mimosúdneho urovnania sporu.

V § 71 ZPO je stanovené, že strana, ktorá využije procesnú pomoc, je povinná k úplnému alebo čiastočnému zaplateniu čiastok, od úhrady ktorých bola dočasne oslobodená, a ktoré ešte nie sú uhradené, ako aj k tarifnej odmene advokáta, ktorý jej bol priradený, pokiaľ a len čo toho bude schopná bez ukrátenia na potrebnom výživnom. Po uplynutí troch rokov po ukončení konania už nie je možné povinnosť k dodatočnej úhrade uložiť. Na kontrolu existencie predpokladov na dodatočnú úhradu môže súd stranu pri stanovení primeranej lehoty vyzvať na predloženie nového majetkového priznania vrátane primeraných dôkazov.

13 Je možné odvolať sa proti rozhodnutiu o rodičovských právach a povinnostiach?

Rozhodnutia súdu prvého stupňa o rodičovských právach a povinnostiach je možné napadnúť rekurzom (§ 45 AußStrG). Lehota pre rekurz je štrnásť dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia (§ 46 ods. 1 AußStrG). O rekurze spravídla rozhoduje súd druhého stupňa.

Proti rozhodnutiu rekurzného súdu vydaného v rámci rekurzného konania je v určitých prípadoch prípustný revízny rekurz na najvyššom súdnom dvore (porovnaj s § 62 AußStrG). Revízny rekurz je prípustný iba vtedy, keď je s tým spojené vyriešenie právnej otázky, ktorá má veľký význam z hľadiska zachovania právnej jednoty, právnej istoty alebo vývoja práva. V niektorých záležitostiach je však revízny rekurz v každom prípade neprípustný, napríklad v záležitostiach procesnej pomoci, nákladovej položky a poplatkov. Lehota pre revízny rekurz je štrnásť dní odo dňa doručenia rozhodnutia rekurzného súdu (§ 65 ods. 1 AußStrG). Revízny rekurz musí byť podpísaný advokátom alebo notárom (§ 65 ods. 3 č. 5 AußStrG).

14 Niekedy môže byť nevyhnutné obrátiť sa kvôli výkonu rozhodnutia o rodičovských právach a povinnostiach na súd alebo iný orgán. Aké postupy sa v takýchto prípadoch uplatňujú?

Podľa § 110 ods. 2 AußStrG je výkon podľa exekučného poriadku vylúčený. Súd musí na návrh a z úradnej moci nariadiť primerané donucovacie prostriedky podľa § 79 ods. 2 AußStrG. K týmto donucovacím prostriedkom patria najmä peňažné pokuty, donucovacia väzba s dĺžkou trvania do jedného roka, vynútené predvedenie, odobranie listín, informačných vecí a iných huteľných vecí a menovanie kurátorov, ktorí majú vykonať zastupiteľné úkony na náklady a nebezpečenstvo osoby v omeškaní. Úpravy, ktoré sa týkajú osobných kontaktov, sa musia presadiť aj proti vôli rodiča, ktorý nežije s maloletým v spoločnej domácnosti. Úpravy, ktoré sa týkajú osobnej starostlivosti, môže súd vykonať aj použitím primeraného priameho donútenia.

Podľa § 110 ods. 3 AußStrG môže súd opustiť od pokračovania v presadzovaní aj z úradnej moci iba vtedy, keď a kým ohrozuje záujmy maloletého. Okrem toho môže súd pri presadzovaní súdnej alebo súdne schválenej úpravy osobnej starostlivosti požiadať nositeľa pomoci pre deti a mládež alebo pomoc rodinného súdu o podporu, najmä o predbežnú starostlivosť o maloletého, ak si to jeho záujem vyžaduje. Priame donútenie presadenia súdnej úpravy však môže byť vykonávané výlučne súdnymi orgánmi; tie si môžu privolať orgány verejnej bezpečnostnej služby.

15 Čo musím urobiť, aby bolo rozhodnutie o rodičovských právach a povinnostiach vydané súdom v inom členskom štáte uznané a vykonané v tomto členskom štáte?

Podľa čl. 21 nariadenia Brusel II-a sú rozhodnutia z iných členských štátov uznané ex lege, bez osobitného konania.

Pre výkon rozhodnutí o práve na osobnú starostlivosť je potrebné konanie o doložke vykonateľnosti (čl. 28 a nasl. nariadenia Brusel II-a); bližšiu procesnoprávnu úpravu ponecháva čl. 30 vnútroštátnemu právu, v Rakúsku §§ 112 až 116 zákona o nesporovom konaní.

16 Na ktorý súd v tomto členskom štáte sa mám obrátiť, ak chcem namietať proti uznaniu rozhodnutia o rodičovských právach a povinnostiach, ktoré vydal súd v inom členskom štáte? Aký postup sa uplatňuje v týchto prípadoch?

Návrhy na neuznanie rozhodnutia o práve na osobnú starostlivosť vydaného v inom členskom štáte (čl. 21 ods. 3 nariadenia Brusel II-a) spadajú, rovnako ako konanie o doložke vykonateľnosti, do príslušnosti okresných súdov, v ktorých obvode má maloletý svoj obvyklý pobyt, v prípade neexistencie takéhoto pobytu na vnútroštátnom území, v ktorých obvode má svoj pobyt; ak na vnútroštátnom území pobyt nemá, potom je príslušný súd, v obvode ktorého má svoj obvyklý pobyt zákonný zástupca, v prípade neexistencie takéhoto pobytu na vnútroštátnom území, pokiaľ ide o maloletého, potom súd, v ktorého obvode má obvyklý pobyt rodič, inak okresný súd vnútorné mesto Viedeň (Bezirksgericht Innere Stadt Wien; § 109a jurisdikčnej normy v spojení s § 109 tohto zákona).

17 Ktorý právny poriadok uplatňuje súd v konaní o rodičovských právach a povinnostiach, ak dieťa alebo účastníci konania nežijú v tomto členskom štáte alebo majú odlišnú štátnu príslušnosť?

Ak je príslušnosť súdov odôvodnená na základe nariadenia Brusel II a alebo Haagskeho dohovoru o ochrane detí 1996, primárne uplatňujú rakúske právo.

Táto webová stránka je súčasťou portálu [Vaša Európa](#).

Privítame vašu [spätnú väzbu](#), pokiaľ ide o užitočnosť poskytnutých informácií.

This webpage is part of an EU quality network

Posledná aktualizácia: 16/12/2020

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzí na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.